

[Skatteministeren]

varme baseret på naturgas, og det fjerde land laver en helt fjerde særordning, så vil der være meget stærke kræfter i landene, som vil modsætte sig bestræbelserne på at etablere et fælles system, hvor der ikke er disse særfordele.

For det tredje forudsætter en afsmittende virkning, at Danmark kan påvise, at de gunstige virkninger overstiger ulemperne. Det er helt, helt sikkert, at den danske konstruktion med degressive satser, kæmpeadministration og andet snarere vil dæmpe lysten i andre lande. Ved at gå enegang skader Danmark snarere end gavner udbredelsen af energiafgiften. Jeg vil gerne for en ordens skyld understrege, at regeringen usvækket kraftigt vil arbejde for, at der i fællesskab i EF indføres en CO₂-afgift. Men det er forkert at tro, at det, vi laver her, letter mulighederne.

For det fjerde er det naivt at tro, at Danmark på skatteområdet overhovedet kan virke inspirerende. Danmark fremhæves tværtimod af omverdenen som et dårligt eksempel på grund af vort høje skattetryk. Danmark har i årevis haft meget høje afgifter også på energi til husholdningerne, uden at det har inspireret andre lande. Jeg siger det, uanset at jeg i øvrigt mener, at det er en fornuftig energipolitik. Men det har ikke inspireret andre lande til at følge det danske eksempel. Danmark fremhæves tværtimod som et dårligt eksempel på høje skatter og afgifter.

Der er altså ingen særlige fordele ved at bære fanen eller gå forrest, i hvert fald ikke for fanebæreren, højst for visse generaler uden for skudlinien i officersmessen, hvor det måske kan give prestige at henvise til eget mod illustreret ved store tab hos det menige mandskab.

Jeg skal afrunde ved at sige, at rent principielt er det selvfølgelig klart, at en markedsorienteret miljøpolitik, hvor man gennem miljøafgifter påvirker til fornuftig miljømæssig adfærd hos producenter og forbrugere, er bedre end centralistisk forbuds- og påbudsbaseret miljøpolitik. Fordelen ved afgifter som middel er, at virksomhederne og husholdningerne ud fra prissignalerne tilpasser forbruget af energi. I virksomheder, hvor det er dyrt at spare, gennemføres der få besparelser, mens virksomheder, der har få omkostninger ved besparelser, gennemfører større besparelser.

Det er markedsøkonomi. Det er fornuftigt. Det virker. Man får mere miljø for de færrest

mulige omkostninger, uden at staten blander sig unødigt. Men forudsætningen for, at miljøafgifter virker fornuftigt, er, at de forbedrer miljøet. CO₂-afgiften forbedrer ikke miljøet. Forudsætningen for, at miljøafgifter er fornuftige, er, at de ikke forringer konkurrenceevnen. CO₂-afgiften forringer konkurrenceevnen. Forudsætningen for, at miljøafgifter er fornuftige, er, at de ikke øger skattetrykket. CO₂-afgiften øger skattetrykket. Forudsætningen for, at miljøafgifter er fornuftige, er, at de ikke øger bureaukratiet. CO₂-afgiften øger bureaukratiet. Derfor er regeringen imod CO₂-afgiften.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har i lighed med Tingets øvrige medlemmer med stor interesse hørt såvel energiministeren som skatteministeren argumentere meget voldsomt mod de lovforslag, som forhåbentlig om et øjeblik bliver vedtaget her i salen.

Hvis det virkelig er sådan, at de to ministre er så kraftigt modstandere af de beslutninger, et flertal i Folketinget agter at tage, må man spørge ministrene: Hvordan føler de at de selv kan fortsætte med at administrere en lovgivning, de så klart er imod? Det er ikke et borgerligt ombud at være minister; det er en frivillig sag. Det er endda ofte et embede, folk står i kø for at opnå. Der er ingen, der vil tvinge et enkelt menneske til at administrere stik imod sin overbevisning. På mig virker det hult med modstanden mod CO₂-afgiften fra de to pågældende ministres side, hvis ikke de personligt er parat til at tage konsekvensen af deres standpunkter.

Poul Nielson (S):

Der er forskel på folk. I opfølgning af hr. Svend Aukens bemærkninger vil jeg sige, at i denne lange sagsbehandling har vores holdning til det spørgsmål, hr. Svend Auken rejser, jo nærmest været den, at det er i orden, ministrene bliver siddende, bare de ikke sidder i vejen. Det har sådan set kunnet fungere indtil nu, og vi har altså også fået de tilsagn, vi skal have med hensyn til at føre sagen videre frem både med at forhandle i EF om en generel CO₂-aftale og også om notifikationsprocessens håndtering, og det er sådan set ikke noget, vi forventer.